

La ciutat de la nostra vida

Text > ROSA MARIA GIL TORT

Sovint cal una certa perspectiva per analitzar les coses. En l'urbanisme, com a fruit d'un planejament polític en l'accepció més cívica, d'una participació ciutadana que fa seus els espais urbans, i del pas del temps, que confirma o desbarata previsions a parts iguals, aquesta perspectiva és imprescindible.

Aquest llibre se situa en un escenari dinàmic en el qual, gràcies a l'adveniment de la democràcia, una ciutat de províncies, revellida però amb una prouja d'esdevenir estratègica al nord del país, decideix fer endreça i expiar els pecats d'etapes anteriors. Canviar de pell, de vocació i de tarannà, tot alhora, d'una manera pautada i ordenada.

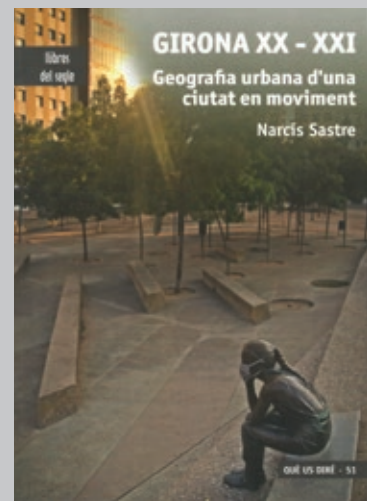
L'autor d'aquest petit gran llibre, geògraf de formació, gestor polític de vocació i tècnic municipal de professió, fa una anàlisi acurada d'onze grans espais ciutadans, forjats entre els anys 1979 i 2010, que han configurat la Girona del segle XXI. Per a alguns observadors, aquest segle va començar la primavera del 2020 amb el confinament causat per la covid, i d'aquesta adaptació a la nova realitat, el llibre també en recull les beceroles.

Queda desxifrada així la genealogia de la plaça de l'U d'Octubre, del parc Central, del sector dels Químics, del

parc del Migdia, de les ribes del Ter, de la Devesa, de Domeny de Baix, del parc Núria Terés, del Parc Científic i dels boscos de la Vora. Els onze espais relatats, que en realitat serien deu més un, perquè el Barri Vell hi és sense ser-hi, esdevenen el tauler de joc de la democràcia municipal, que segons Sastre va configurar la Girona que coneixem. L'autor explica amb la precisió del cirurgià aquest puzzle urbà que ha esdevingut la casa de cent mil gironins. Una ciutat que, amb el guiatge de Joaquim Nadal i un equip decidit de tècnics i polítics, va canviar com una mitja de la Girona grisa i negra a la Girona viva i de colors.

El llibre és de bon llegir, interessant i ben documentat.

Girona va somiar l'excel·lència en els anys trenta del segle passat gràcies a alguns polítics i arquitectes il·lustrats i clarividents. Va venir el malson de la guerra i quaranta anys de plom, que van trastocar valors i prioritats. Tot passa, però, i una generació nova de polítics i de tècnics va reprendre el somni. A partir del 1980 l'estratègia política, l'imaginari recuperat del coneixement històric, la utopia social i les dinàmiques particulars van negociar amb el futur. Pel llibre desfilen espais i sectors renovellats, projectes, reptes, imatges i

SASTRE, Narcís. **Girona xx-xxi: Geografia urbana d'una ciutat en moviment.** Girona: Llibres del Segle, 2021. 214 p.

somnis amb una cadència pautada: el projecte inicial, la materialització de la idea, els moments dels càlculs i les gestions i, finalment, el desenllaç, més modest, més contingut, però no per això necessàriament pitjor del somiat.

Fa il·lusió repassar d'on venim i on hem arribat, i veure les transformacions descrites en clau de geografia urbana, amb termes encunyats lluny i destil·lats en gironí, com el collaret de maragdes dels espais verds, la ciutat de les persones, *softer may be smarter*, el reciclatge verd i gris... I sentir que tenim a l'abast una ciutat que ha estat objecte d'estudi i de referència per la seva manera de combinar la iniciativa pública i la privada. Un testimoni honest i erudit que tensa un fil entre el passat i el present.

per a les senyores barcelonines era un moment de llibertat i d'activitat social en comparació amb la vida més aviat monòtona que feien durant els mesos més freds de l'any a Barcelona.

L'estiueig a la Cerdanya és també un repàs històric dels noms de les principals famílies estiuejadores d'aquesta comarca pirinenca (per posar-ne un exemple, la família Andreu, la de les famoses pastilles per a la tos del Dr. Andreu); sense molts d'aquests noms, segurament la Cerdanya no seria com la coneixem avui dia. Un altre punt per destacar és com l'autora fa una revisió exhaustiva de les instal·lacions i les activitats que es van anar implantant a la comarca amb l'arribada del turisme:

centres de salut, camps de golf, hípiques, pistes d'esquí, l'arribada del ferrocarril o la construcció de més torres d'estiueig, entre d'altres. I no només això: al voltant de l'estiueig també es teixia i es teixeix una xarxa d'actes culturals, de festes públiques i privades que també eren i són bressol de negocis nous entre els estiuejants.

El resultat de la investigació de Sandra Adam es plasma en aquest àlbum-llibre, que té un gran interès per als cerdans i els no cerdans, ja que és un document històric de com un fenomen com l'estiueig (i l'hiverneig) poden transformar el paisatge i l'economia d'una comarca; un fenomen que encara continua vigent i no exempt de polèmica.

ADAM LLAUGER, Sandra. **L'estiueig a la Cerdanya.** El Papiol: Efadós, 2021. 200 p.